Wychodzi raz w tygodniu. Kraków, dnia 5-go września 1936 r. Porto opłacone ryczałtem.

ROK XIX. Numer 28.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Cena abonamentu:

Abonament kwartalny	4 zł
„ półroczny	8 zł
„ roczny	16 zł

Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń

Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wiecz. Rękopisów Redakcja nie zwraca.

Redakcja i administr. Kraków, Grodzka 43. Telefon Nr. 132-67

Konto P. K. O. Nr. 400.342.

Ogłoszenia:

Wiersz milim. 1 szp. na okładce	40 groszy
Wiersz milim. 1 szp. na I str. okładki	60 groszy
Wiersz milim. 1 szp. w tekście	60 groszy

Cała strona okładki Zł 200 Pół strony okładki Zł 100
Ćwierć strony Zł 50 Ósma strony Zł 25

Cała strona w tekście Zł 450, Pół strony Zł 230
Ćwierć strony Zł 120 Jedna ósma strony Zł 60

Ściganie przestępstw dewizowych.

Min. Skarbu wyjaśniło czasowo aż do czasu wydania specjalnego rozporządzenia, iż w razie wykrycia przestępstwa dewizowego należy winnych zatrzymać i spisać protokół. Obwinionego wraz z protokołem przesyła się w ciągu 24 godzin do prokuratora Sądu Okręgowego za pośrednictwem policji. Urząd celny może zarządzić odstawienie obwinionego do najbliższego Sądu Grodzkiego, jeżeli siedziba Sądu Grodzkiego leży bliżej urzędu celnego niż siedziba Sądu Okręgowego. Środki płatnicze, złoto, papiery wartościowe, książeczki oszczędnościowe, stanowiące przedmiot przestępstwa karnego, należy zatrzymać jako depozyt rzeczowy, złożony do dyspozycji władz sądowych.

W Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu Nr. 21 została ogłoszona instrukcja Ministerstwa Skarbu z dnia 8 b. m. w sprawie wykonywania przez urzędy celne i placówki graniczne kontroli skarbowej przepisów o obrocie pieniężnym z zagranicą. Instrukcja ta stanowi podstawę dla urzędów celnych w sprawach związanych z wykonywaniem przepisów dewizowych.

M. in. Komisja Dewizowa ustaliła wysokość waluty, którą wywozić będzie można do Gdańska. Obywatele polscy będą mogli wywieźć do Gdańska 500 zł. miesięcznie, przyczem dla kontroli przewożonych przez granicę pieniędzy dołączone będą do paszportów karty ewidencyjne.

Komisja Dewizowa zaleciła, by urzędy celne przyjmowały do depozytu rzeczy i pieniądze jedynie w ostateczności, gdy osoby udające się zagranicę nie będą miały gdzie zdeponować nadwyżek przewożonych sum, złota i t. p.

Funkcjonarjusze urzędów celnych otrzymali instrukcje o sposobie przeprowadzania rewizji bagażów dyplomatycznych. Kontrola celna w stosunku do tego rodzaju bagażów ograniczyć się ma do sprawdzania paszportu dyplomatycznego. W wyjątkowych wypadkach, gdy zachodzi uzasadnione podejrzenie przewożenia rzeczy zakazanych przez Komisję Dewizową, na które udający się zagranicę nie posiada zezwolenia, może być przeprowadzona dokładna rewizja celna bagażu.

Dalsza eliminacja prywatnego handlu zbożowego.

Rada Ministrów uchwaliła na ostatniem swem posiedzeniu rozporządzenie, zmieniające statut przedsiębiorstwa Państwowych Zakładów Przemysłowo-Zbożowych. Zakłady te podlegały dotychczas bezpośrednio nadzorowi Min. Skarbu. Na podstawie uchwalonego obecnie rozporządzenia, nadzór nad P. Z. P. Z. przekazany został Ministrowi Rolnictwa.

Rozporządzenie to w drodze półoficjalnej komentowane jest jako konieczność, wywołana brakiem w handlu zbożowym solidnych i zasobnych firm prywatnych. W obecnej swej formie P. Z. P. Z. mają tedy być tem przedsiębiorstwem, które zdolne będzie do podejmowania większych transakcyj kompensacyjnych, wykonywania kontyngentów umownych i t. p.

Z argumentacją taką trudno się zgodzić. W rzeczywistości bowiem w handlu zbożowym jest sporo firm solidnych i zasobnych w kapitały i co niemniej ważne dobrze i zgodnie z wytycznemi państwowej polityki zbożowej prowadzącemi swe przedsiębiorstwa. **Niestety bardzo często firmy te nie mają możności konkurować** z Pezetami, które mają do swej dyspozycji pieniądze państwowe. Z tej przyczyny kapitał prywatny niejednokrotnie znajdzie się w obliczu konieczności **wycofanie się z tej dziedziny. Mimoto bardzo częste** są wypadki, w których firmy prywatne z powodzeniem podejmują konkurencję z Pezetami, znajdującemi się w wyjątkowo dogodnej sytuacji.

Podanie P. Z. P. Z. pod pośredni nadzór Min. Rolnictwa, stanowi dalszy krok na drodze do wyeliminowania prywatnego handlu zbożowego.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ.

Rok XIX **Kraków, dnia 5 września 1936** **Nr. 28.**

Pod ciężarem 13 tysięcy ustaw

Urzędnicy i obywatele błądzą w gęstwinie przepisów

Żyjemy w przełomowych czasach. Wymagają one często zasadniczych zmian w przepisach prawnych, nieprzystosowanych już do zmienionych warunków życia. Prawo stanowi bowiem te ramy, które państwo zakreśla życiu obywateli, a tem samem rozwojowi organizmu państwowego.

Abey, spełniały swe właściwe zadanie, muszą one być jasne, zrozumiałe i znane.

Znajomość prawa nie była u nas niestety nigdy dostatecznie rozwinięta. Ale po 17-letniej działalności prawodawczej przedstawia sie ona wręcz rozpaczliwie.

CZEGO SIĘ TRZYMAĆ?

Gdzie szukać obowiązujących przepisów? Prócz Dziennika Ustaw zawiera je Monitor Polski oraz szereg dzienników urzędowych, i 16 dzienników wojewódzkich.

Tymczasem objętość samego Dziennika Ustaw rozrosła się do blisko 40.000 stron.

Wydrukowano w nim prawie 13.000 ustaw i rozporządzeń.

Pozatem obowiązuje jeszcze ciągle olbrzymia ilość szczegółowych przepisów, odziedziczonych po państwach zaborczych, a pochodzących nierzadko jeszcze z XVIII wieku.

O wielu z nich dopiero sąd musi rozstrzygać czy moc ich wygasła, czy też trwa do dzisiaj.

W ustawach polskich nazbyt często powtarza się tak zwana

„OGÓLNA KLAUZULA DEROGACYJNA",

to znaczy postanowienie, że wszystkie przepisy sprzeczne z daną ustawą, tracą moc. Zamieszczenie tej klauzuli jest oczywiście łatwiejsze dla referenta projektu ustawy, niż wyliczenie, jakie właściwie przepisy zostały uchylone.

Jednakowoż, jeśli dla specjalisty w danej dziedzinie wyliczenie takie sprawia widoczne trudności, to jak można wymagać od obywatela, by potrafił to lepiej wykonać?

GDZIE SZUKAĆ?

Samo zaś odszukanie niektórych przepisów „zaborczych", nigdzie w Polsce nie wydawanych, a tembardziej nie przetłumaczonych, stanowi często trudność nie do przezwyciężenia.

Tymczasem zamiast zastępować te przepisy nowemi, ustawodawca ogranicza się często do ogłaszania w Dzienniku Ustaw, że jakiś przepis z XIX wieku zostaje w kilku artykułach zmieniony.

ŁAMIGŁÓWKI

Wogóle nowelizacje tekstów ustawowych stanowią mękę nawet dla specjalistów, gdyż składają się z wyliczenia, iż w wierszu takim a takim, takie a takie słowa zostają zastąpione innemi.

Aby korzystać z tak zoperowanej ustawy, trzeba zatem mozolnie wprowadzać te zmiany do poprzedniego tekstu, wykreślając uchylone zdania i wyrazy i wpisując nowe.

Przy parokrotnej nowelizacji jednego przepisu, stanowiło olbrzymią i zupełnie nieproduktywną pracę. Czy nie lepiej byłoby, aby w Dzienniku Ustaw ukazywały się odrazu teksty znowelizowane, a więc nie same zmiany, ale cały stary tekst, zmieniony według nowych wymogów. Źle bowiem, gdy Dziennik Ustaw wygląda jak łamigłówka.

Dużem ułatwieniem przy orjentowaniu się w obowiązującym stanie prawnym jest wydany przez ministerstwo sprawiedliwości

SKOROWIDZ OBOWIĄZUJĄCYCH PRZEPISÓW,

a przedewszystkiem wydane obecnie zestawienie materjału Dziennika Ustaw z pominięciem przepisów, już nieobowiązujących.

DOBRE, ALE... NIEURZĘDOWE

Jednakowoż oba te wydawnictwa nie mają charakteru urzędowego, stanowią więc tylko pewne wskazówki, ale nie uwalniają od mozolnych poszukiwań na własną rękę w Dzienniku Ustaw, boć ostatecznie oficjalnie nie mają żadnej mocy obowiązującej, mogą zaś zawierać błędy. Dopiero wydanie urzędowe, któreby stale zawierało ogół aktualnie obowiązujących przepisów, czyniąc zbędnemi poszukiwania w Dzienniku Ustaw położyłoby kres niepewnościom oraz mękom pogoni za przepisami, które rzeczywiście obowiązują.

Pozatem niewątpliwie zmienia się u nas przepisy zbyt często.

Zaprawdę lepiej zwolnić tempo prac ustawodawczych, niż wydawać przepisy, które natychmoast muszą ulec zmianie. Obywatel nie ma bowiem czasu wytchnąć nie może nigdy wżyć się w nowowprowadzony stan prawny, a już czyta w Dzienniku Ustaw, że musi się uczyć nowych przepisów.

Kupiectwo walczy o dach nad głową

Masowe zgromadzenia protestacyjne

Sprawa ta wciąż zaprząta umysły tysięcy kupców, którym zmora dekretu o uchyleniu ochrony lokali handlowych z pod dowolności właścicieli domów spędza sen z oczu. Na apel **Krak. Stowarzyszenia Kupców** wpływają ze wszystkich stron rozpaczliwe listy, obrazujące ogrom nieszczęścia, jakie za sobą pociągnie wejście w życie nieszczęsnej noweli z dniem 30. września. Wszystkie te pisma przesłało Krakowskie Stowarzyszenie Kupców miarodajnym czynnikom. Mimo pesymistycznego nastroju wśród kupiectwa, wierzymy głęboko, że decydujące czynniki rozważą w ostatniej — choćby — chwili dewastację gospodarczą, jaką wprowadzi w uregulowane życie przedmiotowa nowela i bądź ją uchylą, bądź odroczą termin wejścia jej w życie, bądź wreszcie przytępią jej ostrze, znajdując jakieś kompromisowe wyjście. W całej Polsce odbywają się zgromadzenia kupieckie, wysuwające energiczne rezolucje w tej sprawie, a co charakterystyczne, że również właściciele realności, którzy równocześnie są kupcami-lokatorami innych domów, przyłączają się do tej akcji.

* * *

W niedzielę ub. odbyło się w Warszawie w wielkiej sali Twa Higjenicznego zgromadzenie kupiectwa warszawskiego, zwołane przez Centralny Związek detaliczny kupiectwa chrześc., w celu omówienia sytuacji w związku z wymówieniem lokali handlowych po zniesieniu ochrony dla kategorji lokatorów.

Zgromadzeniu przewodniczył prezes Związku — p. Mierzejewski. Referaty wygłosili: adw. J. Stążewski i członek rady — p. Pintara. W dyskusji zabierali głos liczni mówcy. Zgromadzenie uchwaliło następującą rezolucję:

„Pomimo energicznych wysiłków, czynionych przez przedstawicieli zorganizowanego kupiectwa, dekret Prezydenta R. P. z dnia 14 listopada 1935 r., znoszący ochronę lokali przedsiębiorstw handlowych, do chwili obecnej nie został znowelizowany i niebawem wejdzie w życie.

Kupiectwo warszawskie, zgromadzone w dniu 30 sierpnia 1936 r. przez centralny Związek detaliczny

kupiectwa chrześcijańskiego R. P., dając wyraz zaniepokojenia wytworzoną sytuacją, ponownie stwierdza, że:

a) obce mu jest stanowisko, broniące ustawodawstwa wyjątkowego, jakim jest ustawa o ochronie lokatorów;

b) należycie docenia sytuację własności nieruchomej, dążącą słusznie do likwidacji warunków najmu lokali, opartych na przepisach ustawy o ochronie lokatorów;

c) likwidacja ustawy winna być dokonywana stopniowo, by nie powodowała wstrząsów, wysoce niepożądanych dla całokształtu życia gospodarczego.

Wobec tego, zebrani zwracają się do czynników rządowych o znowelizowanie omawianego dekretu Prezydenta R. P. w kierunku stopniowej likwidacji ustawy o ochronie lokatorów w przeciągu 3 lat, co dałoby możność powolnego przejścia na system zawierania dobrowolnych umów o najem lokali handlowych.

Stow. kupców odbyło również w sprawie nowelizacji dekretu P. Prezydenta o zmianie ustawy o ochronie lokatorów konferencje z przedstawicielami zrzeszeń własności nieruchomej miejskiej oraz na terenie ministerjum przem. i handlu i ministerjum sprawiedliwości.

Dnia 29 sierpnia delegację przedstawicieli centr. organizacji kupieckich i Związku Izb rzemieślniczych przyjął p. wicepremjer inż. Kwiatkowski. Delegacja której przewodniczył prezes H. Brun, złożyła p. wicepremjerowi wnioski, uzgodnione przez organizacje wymienione, a dotyczące projektów zmian w obowiązującym obecnie dekrecie.

P. wicepremjer obiecał wnioski rozpatrzeć i zwołać w tej sprawie konferencję.

* * *

W Łodzi w Zrzeszeniu kupców detalistów woj. łódzkiego odbyło się zebranie kupiectwa, poświęcone sprawie wyłączenia z pod ochrony lokatorów lokali handlowych.

Na zebraniu wskazywano, że najemcy lokali handlowych, którzy od wielu lat prowadzą w danym lokalu przedsiębiorstwo, jako znajdującym się w odpowiednim i znanym punkcie (z czego właściciele nieruchomości zdają sobie dokładnie sprawę) zmuszeni są ulec wszelkim żądaniom właścicieli nieruchomości za obietnicę tegoż nieeksmitowania ich z zajmowanego lokalu. Zachodzi uzasadniona obawa, że lokale handlowe w dzielnicach handlowych w punktach szczególnie znanych i uczęszczanych, staną się przedmiotem handlu i spekulacji, albowiem lokale będą miały dużą ilość reflektantów, którzy wzajemnie się będą licytować na polu czynszu komornianego. Właściciele nieruchomości, mając do wyboru liczną ilość ofert, wybiorą oczywiście najintratniejsze i w ten sposób dotychczasowy najemca pozbawiony będzie lokalu. W drodze wymówienia najemca straci więc swoje źródło utrzymania, albowiem niełatwo jest przenieść przedsiębiorstwo z jednego miejsca na drugie i na nowem miejscu doprowadzić przedsiębiorstwa do poprzedniego poziomu. Wskutek wielkiego popytu na lokale w dzielnicach handlowych, lokale te będą przechodziły z rąk do rąk i żaden kupiec nie będzie mógł spokojnie prowadzić swego przedsiębiorstwa, znajdując się w ciągłej obawie przed wypowiedzeniem.

Kupiec, znajdujący się stale na podminowanym gruncie, będzie słabszy zarówno pod względem kredytowym, jak i pod względem odpowiedzialności podatkowej. Wreszcie zachodzi obawa, że właściciele nieru-

chomości pod groźbą wypowiedzenia lokalu, na którym najemcy szczególnie zależy (lokal, znajdujący się od dłuższego czasu w danym punkcie i posiadający ustaloną klientelę), zażąda komornego za dłuższy okres czasu (za rok, lub za dwa lata); już bowiem obecnie właściciele nieruchomości zapowiadają poszczególnym najemcom, że od przyszłego roku będą musieli zapłacić za rok z góry, gdyż inni reflektanci proponują zapłatę za dłuższy okres z góry.

Tego rodzaju praktyki właścicieli nieruchomości podważają egzystencję całego kupiectwa. W wyniku obrad zebrani uchwalili rezolucję, wyrażającą w związku z powyższemi rozważaniami, konieczność znowelizowania dekretu p. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. w kierunku utrzymania ochrony lokatorów dla lokali handlowych.

Zaprowadzić księgi - ale bez przymusu!

Nadmiernie podwyższone wymiary podatkowe nie spopularyzują tej instytucji

Min. skarbu wyjaśniło, że przy ustaleniu norm średniej dochodowości należy specjalną uwagę zwrócić na wymiar podatku dla płatników, którzy w roku 1935 opłacali zryczałtowany podatek przemysłowy od obrotu. Ze względu bowiem na okoliczność, że podatek ten jest ustalony na podstawie przeciętnych obrotów lat ubiegłych, kwoty w ten sposób ustalonego obrotu, nie mogą służyć za podstawę do ustalenia dochodów płatników za rok podatkowy 1936. Dlatego też min. skarbu wskazuje, że podstawą wymiaru powinien być obrót faktycznie osiągnięty w roku 1935, ustalony indywidualnie dla każdego płatnika. To samo dotyczy opłacających scalony podatek przemysłowy.

Zatem ci, którzy płacą zryczałtowany lub też zcalony podatek obrotowy, nie mogą liczyć na wymiar podatku dochodowego w stosunku do scalonego lub zryczałtowanego podatku obrotowego, zapłaconego za lata ubiegłe, lecz tylko w stosunku do faktycznie dokonanego obrotu w roku 1935 w ramach norm średniej dochodowości, których ustalenie pójdzie również po linji dokonanego obrotu w roku 1935.

Dalej min. skarbu wyjaśniło, że przy ustalaniu norm średniej dochodowości przedsiębiorstw handlowych, przemysłowych itd. należy baczyć, aby rozpiętość stawek między poszczególnymi okręgami jednej izby i pomiędzy poszczególnemi izbami nie była dla jednych i tych samych branż zbyt znaczna, wobec czego pożądane jest wzajemne porozumienie się ze sobą izb sąsiadujących.

Należy zatem wnioskować, że po nakazie pewnej zupełnej niezależności terytorjalnej przy ustaleniu norm średniej dochodowości, przyjęte zostaną wyższe stawki .Jednakże istnieje przecież pewne i dość poważne uzależnienie stopnia dochodowości przedsiębiorstwa nawet bodaj o jednym i tym samym charakterze w zależności od jego miejsca i położenia. Są bowiem przedsiębiorstwa, które przy jednakowym obrocie i ich rozmiarze na terenie różnych miejscowości w kraju dają różne dochody. Wiadomą jest np. rzeczą, że im dalej na wschód, w kierunku kresów wschodnich, tem mniejszy jest dochód, ale nawet w jednem i tem samem mieście sklep w jednej dzielnicy nie może być pod względem dochodowości porównany do takiegoż sklepu w drugiej dzielnicy. Normy średniej dochodowości tych różnic nie przewidują, a tendencja, jak widzimy, zmierza ku zupełnemu usunięciu tych różnic.

Tendencja do rozpowszechniania obowiązku prowadzenia ksiąg handlowych jest ze strony władz fiskalnych zrozumiała: wprowadza jasność i niesporność sytuacji i umożliwia jak najdalej idące i sięgające opodatkowanie, unikając zbędnych

P. T. Abonenci „Przeglądu Kupieckiego" oraz Członkowie Krak. Stowarzyszenia Kupców mogą otrzymać zniżki do kinoteatru „Wanda" w Adm. „Przeglądu Kupieckiego.,

odwołań, rekursów i przeciążenia aparatu urzędniczego. Dlatego też najzdrowszym stosunkiem pomiędzy płatnikiem a władzą podatkową jest możliwość udowodnienia uskutecznionych obrotów za pomocą prowadzonych prawidłowo ksiąg handlowych.

Sfery gospodarcze, które u nas nie zżyły się jeszcze ze zwyczajem ujawniania swego majątku i swych czynności handlowych, co jest niodzownym warunkiem przy prowadzeniu ksiąg handlowych, winny jednakże mieć tę pewność, że nader względnie i bodaj przychylne traktowanie ksiąg handlowych przy ich sprawdzaniu ze strony władz skarbowych będzie tarczą ochronną dla lojalnego kupca wobec jego nieuczciwego konkurenta i przyczyni się z drugiej strony do popularyzacji idei prowadzenia ksiąg handlowych. Skoro bowiem kupiectwo jest siłą rzeczy zmuszone do prowadzenia ksiąg handlowych, to należy je uznawać, unikając odrzucania tych ksiąg z powodu błahych nieprawidłowości, a eo ipso rozpowszechniać ideę prowadzenia ich, nie zaś drogą przymusu.

15.000 zł. kary i 1 rok więzienia za nieuczciwą konkurencję

Kryzys ekonomiczny, załamując podstawy licznych placówek handlowych i przemysłowych, spowodował m. in. bardzo znaczne zaostrzenie się konkurencji. Najczęściej jednak przejawy tej walki konkurencyjnej są wielce szkodliwe, bowiem przybierają formę nieuczciwej konkurencji, godzącej w byt placówek gospodarczych, których właściciele nie stosują nieuczciwych sposobów handlu.

Spowodowało to, iż sprawa wydania ustawy normującej stosunki w handlu, a głównie biorącej w obronę handel prowadzony uczciwie, oraz zwalczającej nieuczciwą konkurencję, stała się rzeczą wielce aktualną. Właśnie projekt podobnej ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji został opracowany przez władze ministerjalne. Zgodnie z tym projektem każdy czyn choćby nieumyślny, lecz który „będąc sprzeczny z dobremi obyczajami kupieckiemi lub uczciwością kupiecką, umożliwia lub ułatwia jednemu kupcowi wdzieranie się w klientelę drugiego kupca" uważa się za nieuczciwą konkurencję.

Czynami takiemi w zrozumieniu projektu ustawy są, gdy handlujący:

a) posługuje się dla oznaczenia swego przedsiębiorstwa oznakami używanemi przez innego przedsiębiorcę lub dla oznaczenia towarów, pochodzących ze swego przedsiębiorstwa, posługuje się oznaczeniem używaniem przez innego przedsiębiorcę;

b) w celu zniechęcenia klienteli do innego przedsiębiorstwa w jakikolwiek sposób wyraża ujemną opinję o tem przedsiębiorstwie;

c) w swoim przedsiębiorstwie wykorzystuje tajemnice handlowe innego przedsiębiorstwa bez względu na to, w jaki sposób tajemnice te posiadł;

d) nakłania lub namawia kogokolwiek, kto zna tajemnice handlowe innego przedsiębiorstwa do wyjawienia tych tajemnic bez względu na sposoby przy tem namawianiu lub nakłanianiu użyte;

e) w ogłoszeniach swych i reklamach podaje nieprawdziwe, zmyślone właściwości reklamowanych przez siebie towarów lub swego przedsiębiorstwa;

f) niezapłacony gotówką swemu dostawcy towar sprzedaje poniżej cen, jakie według zwykłej kalkulacji kupieckiej należałoby pobierać;

g) w jakikolwiekbądź sposób stara się wywołać mylne mniemanie, że stwarza wyjątkowo dogodne warunki kupna lub sprzedaży;

h) ofiaruje towar do sprzedaży, oświadczając, że jest on tańszy o pewien procent od cen wskazanego przedsiębiorstwa konkurencyjnego lub ofiarowując towar do sprzedaży, przyrzeka ustalić cenę o pewien procent niższą niż ceny wskazanego przedsiębiorcy konkurencyjnego.

Bardzo rygorystycznie zwalczana jest nieuczciwa konkurencja, gdyż zgodnie z tym projektem każdy kto stosuje nieuczciwą konkurencję karany będzie grzywną do 15.000 zł. względnie karę 1 roku więzienia, ewentualnie obu tymi karami razem.

Prócz tego kupiec, który wskutek nieuczciwej konkurencji poniósł straty, domagać się może odszkodowania, przyczem udowodnić swe straty musi tylko wówczas, gdy żądane odszkodowanie przekracza 15 tys. zł.

Z powyższego wynika, iż w wypadkach, gdy poszkodowany wskutek nieuczciwej konkurencji, kupiec

żąda odszkodowania mniejszego niż 15 tys. złotych, w takim wypadku nie potrzebuje on udowadniać wysokości swych strat. Sprawy o nieuczciwą konkurencję podpadać będą pod kompetencję sądów okręgowych, przyczem sąd nie ma prawa wchodzić w to, czy czyn ten istotnie podpada pod pojęcie nieuczciwej konkurencji, bo rozstrzyganie tych kwestyj projekt ustawy pozostawia wyłącznie izbom przemysłowo - handlowym.

Każda izba przemysłowo - handlowa obowiązana będzie na żądanie zainteresowanego kupca lub zrzeszenia z danego okręgu ustalić, czy opisany konkretny czyn (ale bezwzględnie bez podania nazwiska, firmy, o którą chodzi) jest zgodny czy też sprzeczny z dobremi obyczajami i uczciwością kupiecką, lub czy podana cena jest zgodna z ceną ustaloną wedle zasad zwykłej kalkulacji kupieckiej. Opinja — decyzja izby przemysłowo - handlowej w tym względzie jest dla sądu miarodajna. Nie może jej zmienić, najwyżej ma możność zwrócić się do innej izby o potwierdzenie lub zaprzeczenie jej słuszności.

Odpowiedzialność karno-skarbowa przy odprawie celnej.

Wobec zachodzących wątpliwości czy przy zgłoszeniu ogólnem do odprawy celnej może mieć miejsce odpowiedzialność karna skarbowa, Ministerstwo Skarbu wyjaśniło, że stosownie do § 48 ust. 6 przepisów wykonawczych do prawa celnego przy zgłoszeniu ogólnem — do odprawy celnej strona jest obowiązana podać m. in. również nazwę handlową lub pocztową towaru i że wobec tego wdrożenie postępowania karnego skarbowego jest prawnie uzasadnione w następujących wypadkach:

1) Gdy przy rewizji zostanie stwierdzone, że w przesyłce, oprócz towaru zgłoszonego ogólnie do odprawy celnej, znajduje się również towar, zapakowany lub ukryty w sposób wskazujący na zamiar uchylenia tego towaru od powinności celnej (np. ze względu na wyższe cło lub zakaz przywozu), choćby nawet ukryty towar podpadał pod tę samą nazwę handlową lub potoczną, co towar zgłoszony. Zamiar uchylenia towaru od powinności celnej może być ujawniony m. in. na podstawie ewentualnie zajętej korespondencji i innych okoliczności.

2) Gdy rewizja celna wykaże, że zamiast lub oprócz towaru zgłoszonego do odprawy celnej znajduje się towar, chociaż niekryty, lecz gatunkowo lub rodzajowo inny, niż towar zgłoszony, t. zn., że towar stwierdzony przy rewizji celnej nie podpada w całości lub częściowo pod tę samą nazwę handlową lub potoczną, co towar zgłoszony. Np. zgłoszono do odprawy tkaniny, a w przesyłce oprócz tkanin znajduje się konfekcja; zgłoszono do odprawy celnej wyroby z żelaza, a znaleziono również wyroby z gumy i t. p.

Natomiast, jeżeli w przesyłce znajdują się (nieukryte) różne towary, podpadające pod podaną przez stronę nazwę handlową lub potoczną, choćby taryfowo podlegające różnym stawkom celnym, to niema podstawy prawnej do wdrażania postępowania karnego skarbowego, gdyż przy zgłoszeniu ogólnem strona nie jest obowiązana podawać przynależności taryfowej towaru.

Fakt, że towar zgłoszony ogólnie był uprzednio poddany wstępnemu badaniu, powinien być brany pod uwagę przy wymiarze kary jako okoliczność obciążająca.

Kronika.

Z POSIEDZENIA RADY MIEJSKIEJ W KRAKOWIE

Na pierwszem, powakacyjnem posiedzeniu Rady Miasta Krakowa poruszyli członkowie Klubu radnych żydowskich szereg nader ważnych i aktualnych spraw, a mianowicie:

Prezes Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców, radny **Schechter** wezwał Zarząd Miejski do bezzwłocznego **uzupełnienia komisyj Zarządu Miejskiego,** powołując się na to, że Klub radnych żydowskich zgłosił kilka miesięcy temu swoich reprezentantów zarówno z pośród członków Rady miejskiej, jak i z poza Rady, do poszczególnych komisyj. Prezes Schechter podkreślił, **że proponowani przez radnych żydowskich, przyszli** członkowie komisyj Zarządu Miasta, są ludźmi fachowymi i niewątpliwie dla dobra miasta bardzo wiele zdziałać mogą.

Zarząd Miasta przyrzekł sprawę, przez prezesa Schechtera poruszoną, załatwić w najbliższym czasie pozytywnie.

W ciągu dalszej dyskusji radny **Freund** wskazał na wysoce stronniczy i dla miasta szkodliwy **przydział dostaw dla miasta oraz robót miejskich.** Radny Freund przytoczył szereg rażących wypadków, które ze szkodą miasta załatwione zostały niewłaściwie, a to celem uniemożliwienia dostawcom i rzemieślnikom żydowskim dostaw względnie wykonania robót miejskich. Temu zapobiec będzie można jedynie drogą uzupełnienia i wiekszego usprawnienia działalności komisyj miejskich.

Wywody radnego Freunda znalazły na Radzie ogólne uznanie.

W toku dyskusji nad sprawą **rozbudowy sieci miejskich kolei elektrycznych w Krakowie,** radny, wiceprezes Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców, Marjan **Szyf,** zgłosił i uzasadnił następującą rezolucję:

Rada miejska zaleca:

1. przebudować jaknajwcześniej, o ile możności w bieżącym jeszcze roku, odcinek linji Nr. 1. od Ratusza przy pl. Wolnica w następujący sposób:

   Po uprzedniem sporządzeniu od Ratusza przy pl. Wolnica do mostu im. Marszałka Piłsudskiego, nowej trwałej nawierzchni, należy przedłużyć trasę obecnej linji Nr. 1. od Ratusza poprzez ul. Krakowską do mostu Marsz. Piłsudskiego, a stąd przeprowadzić ją wzdłuż ul. Podgórskiej przez ul. Mostową i wzdłuż pl. Wolnica tuż obok Ratusza przez ul. Krakowską ku ul. Stradom.
   Powstanie w ten sposób od Ratusza przy pl. Wolnica poprzez końcowy odcinek ul. Krakowskiej i wzdłuż Pl. Wolnica jednotorowa, pętlicowa linja tramwajowa, która obsłuży dwie nowe ulice bez szkody dla dotychczasowej trasy, oraz bez wielkich kosztów, gdyż materjał szynowy nie ulegnie powiększeniu, a jedynie przeniesiony zostanie z jednego miejsca na inne.
2. Poleca się umieścić na pierwszem miejscu planu inwestycyjnego K. M. K. E. rozbudowę, a temsamem zmianę trasy linji Nr. 6, od wylotu ul. Lwowskiej wzdłuż odcinka ul. Bolesława Limanowskiego ku ul. Wielickiej, o ile możności do stacji Kraków-Płaszów, najmniej zaś do wiaduktu kolejowego przy ul. Wielickiej. W tym ostatnim wypadku należy dążyć do szybkiej, dalszej rozbudowy linji Nr. 6. z jednej strony do stacji Kraków-Płaszów, z drugiej do Prokocimia.

Powyższa rezolucja została uchwalona.

Z IZBY PRZEMYSŁOWO - HANDLOWEJ W KRAKOWIE

PRZETARG:

Izba Przemysłowo - Handlowa w Krakowie podaje do wiadomości zainteresowanym, że Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Krakowie rozpisała przetarg publiczny na naprawę żelaznej konstrukcji wiaduktu drogowego nad torami w ul. Warszawskiej w Krakowie, z terminem składania ofert do dnia 29 bm.

Bliższe szczegóły w Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Krakowie, pokój nr. 189a.

TERMIN PŁATNOŚCI PODATKU DOCHODOWEGO

Urzędy skarbowe rozpoczęły rozsyłanie nakazów w związku z wymiarem podatku dochodowego za rok 1935. Zgodnie z obowiązującymi przepisami termin płatności tego podatku mija dnia 15 września dla tych płatników, którzy otrzymali nakaz w terminie do 15 sierpnia. Natomiast ci wszyscy płatnicy, którym nakaz wręcza się po tym terminie mają obowiązek wpłacenia podatku według wymiaru, po odliczeniu wpłaconej zaliczki przy składaniu zeznania w ciągu 30 dni od daty otrzymania nakazu. Odwołanie od wymiaru podatku dochodowego mają być składane do właściwego urzędu skarbowego w terminie 30 dni. Złożenie odwołania nie wstrzymuje obowiązku wpłacenia należnej sumy. Każdy płatnik ma prawo złożyć na ręce naczelnika urzędu skarbowego podanie z prośbą wstrzymania egzekucji aż do czasu rozpatrzenia odwołania.

PŁATNOŚĆ PODATKÓW W MIES. WRZEŚNIU

W miesiącu wrześniu płatne są następujące podatki:

1) do dnia 25 września — zaliczka miesięczna na podatek przemysłowy od obrotu za rok 1936, w wysokości podatku przypadającego od obrotu, osiągniętego w sierpniu, przez wszystkie przedsiębiorstwa obowiązane do publicznego ogłaszania sprawozdań o swych operacjach lub do składania sprawozdań do zatwierdzenia — a z innych przedsiębiorstw, przez przedsiębiorstwa handlowe 1-ej i 2-ej kategorji oraz przemysłowe 1—5-ej kategorji, prowadzące prawidłowe księgi handlowe;

2) do 15 września — II rata zryczałtowanego podatku przemysłowego od obrotu za rok 1936 przez drobne przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe;

3) do 15 września — podatek dochodowy na rok 1936 przez płatników, którym nakazy płatnicze; na ten podatek doręczono w terminie do dnia 15. sierpnia br. Termin płatności dla płatników, którzy nakazy płatnicze otrzymają po dniu 15 sierpnia r. b., upływa z 30-ym dniem po doręczeniu nakazu;

4) do 7 września — podatek dochodowy od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłaconych przez służbodawcę w sierpniu r. b.

Ponadto płatne są we wrześniu zaległości odroczone lub rozłożone na raty z terminem płatności w tym miesiącu oraz podatki, na które płatnicy otrzymają nakazy płatnicze.

WYMIANA ZAGRANICZNYCH ŚRODKÓW PŁATNICZYCH PRZEZ CUDZOZIEMCÓW

Komisja dewizowa upoważniła oddziały Banku Polskiego i banki dewizowe do zamiany cudzoziemcami przywiezionych przez nich zagranicznych środków płatniczych, jeśli są one wyszczególnione w zaświadczeniu o przywozie, wydanym przez organy celne, oraz imiennych czeków turystycznych (trawelers cheques), wystawionych zagranicą, jeśli dany cudzoziemiec jest pierwotnym właścicielem czeku turystycznego:

a) na inne zagraniczne środki płatnicze, opiewające na tę samą walutę obcą;

b) do wysokości równowartości zł. 200 na inne zagraniczne środki płatnicze, opiewające na inną walutę zagraniczną;

c) w wyjątkowych wypadkach w stosunku do zagranicznych turystów, którzy przy wyjeździe z Polski pragną pozostałą część pieniędzy polskich, uzyskanych ze sprzedaży przywiezionych zagranicznych środków płatniczych, nie użytą w Polsce, a nie przekraczającą zł. 200, zamienić z powrotem na walutę zagraniczną, komisja zezwala na zamianę na zagraniczne środki płatnicze, opiewające na taką samą walutę, jak kupione pierwotnie od tegoż cudzoziemca. Zamiana taka może nastąpić tylko wówczas, jeśli cudzoziemiec może wykazać się imiennem pokwitowaniem, stwierdzającem sprzedaż przywiezionych środków płatniczych, uprawnionemu do skupu przedsiębiorstwu bankowemu.

Komisja Dewizowa upoważniła poza tem oddziały Banku Polskiego i banki dewizowe do wydawania zgłaszającym się klientom reszty z banknotów zagranicznych, których część została zaofiarowana do skupu, w takich samych pieniądzach zagranicznych. N. p. klientowi posiadającemu banknot 100-dolarowy i zamierzającemu sprzedać bankowi 50 dolarów, można wydać resztę, t. j. dolarów 50 w banknotach dolarowych.

WYKAZ

procentów średniej dochodowości przedsiębiorstw, zajęć przemysłowych i wolnych zawodów do wymiaru podatku dochodowego na rok podatkowy **1936**, ustalony przez Izbę Skarbową, w Krakowie (dochody z roku 1935).

L. p.	Rodzaj przedsiębiorstwa	Procent średniej dochodowości ustalony przez Izbę Skarbową	
		hurt	detal
	A. Przedsiębiorstwa handlu towarowego:		
1	Apteki a) obroty z ubezpieczalniami		10—15
	b) „ pozostałe		15—20
2	Apteczne składy	6	10—12
3	Mydlarnie	5	8
4	Specjalna sprzedaż artykułów chemicznych	6	12
5	„ „ mydła i świec	4	8
6	„ „ nafty i olejów	4	6
7	„ „ perfum i kosmetyków	8	15
8	Składy opałowe	3	6
9	„ i handel materjałów budowlanych	3	8
10	Sprzedaż wyrobów drzewnych	6	10
11	„ „ koszykarskich	6	10
12	Składy mebli luksusowych	8	15
12a	„ „ średniej jakości (forniery i t. p.)	5	10
13	„ „ pierwszej potrzeby	4	8
14	Sprzedaż futer	6	14
15	„ konfekcji futrzanej	6	14
16	„ skór surowych	3	6
16a	„ „ wyprawionych	4	8
17	„ cholewek	4	8
18	„ obuwia wytwornege (kraj. i zagr.)	6	10
18a	„ „ ludowego, robotniczego	4	6
19	„ przyborów szewskich	4	8
20	„ wyrobów rymarskich	5	10
21	„ galanterji skórzanej	6	10—12
22	„ włosia i szczeciny	7	12
23	„ wyrobów z włosia i szczeciny	7	12
24	„ pierza i puchu	5	10—12
25	„ żelaza budowlanego	3	7
25a	„ „ innego	3	7
26	„ galanterji żel. i wyrobów emaljowan.	4	8—10
27	„ szkła budowlanego	4	9
28	„ wyr. ze szkła, fajansu, porcelany, lampy i majoliki	6	11
29	„ maszyn i narzędzi rol.	5	10
30	„ instrumentów optycznych i chirurg.	8	12—15
31	„ przyborów fotograficznych	6	10
32	„ „ elektrotechnicznych	5	10—12
33	„ broni	6	12
34	„ miar i wag	8	12
35	„ przyrządów technicznych	5	10
36	„ automobili i motocyklów		10
36a	„ części składowych tychże		15
37	„ rowerów	8	12
37a	„ powozów i wszelkiego rodzaju pojazdów		10
38	„ wyrobów gumowych chirurg.	5	9
39	„ a) towarów bławatnych	4	8
	„ b) sukna	4	8
40	„ gotowych ubrań ludowych	4	8
41	„ konfekcji męskiej	5	8—10
41a	„ „ damskiej	5	10—12
42	„ tiulu, koronek i haftów zagr.	8	15
42a	„ tiulu, koronek i haftów kraj.	4	8
43	„ przyborów krawieckich	4	8
44	„ czapek i kapeluszy męskich	5	8—10
45	„ kapeluszy damskich	6	12—15
46	Sklepy galanteryjne	5	10
47	Sprzedaż papierów i przyborów kancelaryjnych	5	9
48	„ tapet	6	12
49	Sklepy jubilerskie	6	12
50	„ zegarmistrzowskie	6	12
51	Sprzedaż starożytności		25—30
52	„ wyrobów powroźniczych i jutowych	5	8
53	„ instrumentów muzycznych	6	15
54	„ fortepianów i pianin		10
55	a) sklepy spożywcze	2	5—8
	b) handel cukru	½	1
56	Sklepy kolonjalne	3	8
57	„ kol. gastronomiczne	5	10—12
58	„ kol. ze sprzedażą wódek i win	5	10—12
59	Sprzedaż wódek i win	5	10—12
60	„ wódek monopol. (od prowiz.)		50
61	„ mięsa	3	6
62	„ wyrobów masarskich	8	14
63	„ ryb	5	10
64	„ warzywa	4	10
65	„ wody sodowej, bakalji, owoców, cukrów i czekolady		10—15
66	„ jaj, nabiału i mleka	3	8
67	„ chleba		6
68	„ wszelkiego rodzaju pieczywa	4	8
69	„ wyrobów cukierniczych	7	12
70	„ zboża	1	4
71	„ mąki i kaszy	2	4
72	„ paszy	3	6
73	„ nasion	5	11
74	„ żywych kwiatów	10	15
75	Handel bydła rogatego	4	6—8
76	„ i skup koni	5	9—10
77	„ drobiu	4	8
78	„ nierogacizny	4	8
79	„ śledzi	4	6
80	„ (skład) piwa	3	7
80a	Sprzedaż piwa butelkowego		10
81	Księgarnie sortymentowe		6
82	Sprzedaż lodu sztucznego	5	12
83	„ lodów owocowych		20
84	Handel owoców krajowych	4	8
85	„ „ zagranicznych	12	8
86	Sprzedaż farb	5	10
87	Księgarnie nakładowe		10
88	Antykwarnie		12
89	Handel starych rzeczy z tandety		8
90	„ szmat i odpadków	4	10
91	„ radjo sprzętu	6	12
92	„ przyborów kościelnych		10
93	„ dewocjonali		10
94	„ przyborów sportowych	5	12
95	„ dywanów krajowych		10
96	„ „ zagranicznych		15
97	„ kilimów		10
98	„ obrazów		15
99	„ ram (do obrazów)		8
100	„ maszyn do pisania	5	14
101	Sprzedaż gazet		14
	B) Inne przedsiębiorstwa handlowe.		
1	Hotele własne		15
1a	„ wydzierżawione		10
2	Pokoje umeblowane a) w miastach		12—20
3	„ „ b) w innych miejscow.		10
4	Pensjonaty w domach własnych		15
4a	„ „ dzierżawionych		10
5	Lokale nocne		15—20
6	Restauracje z wyszynkiem wódek		10—15
7	„ bez wyszynku		8
8	Kawiarnie i restauracje z dancingiem		20—25
9	Wyszynki bez restauracji		8
10	Jadłodajnie		9
11	Cukiernie z wyszynkiem wódek		20
11a	„ bez wyszynku		15
12	Kawiarnie		11
13	Mleczarnie i herbaciarnie		9
14	Kluby bridżowe i towarzyskie		20
15	Łaźnie i wanny		15
16	Bilardy		40
17	Teatry świetlne		12

L. p.	Rodzaj przedsiębiorstwa	Procent średniej dochodowości ustalony przez Izbę Skarbową hurt	detal
18	Zakłady pogrzebowe		25
19	Biura prośb		70
20	Biura ogłoszeń		30
21	Pośrednictwo pracy i biuro wyw. inform.		50
22	Domy i kantory agenturowo-komisowe		45
23	„ „ ekspedycyjno-przewozowe		15
24	Komunikacje samochodowe		10
25	Prywatne zakłady naukowe		15
26	Wypożyczalnie książek		10—15
27	Szkoły tańców		30
28	Kolektura loterji (od prowizji)		60
29	Domy bankowe		20
30	Kantory wymiany		25
	C) Przedsiębiorstwa przemysłowe:		
1	Wypiek ciemnego pieczywa		5
1a	Wyp. ciem. piecz. przy sprzed. konsumcyjnej		9
1b	„ bułek „ „ „		8
	„ bułek		11
2	Zakłady wyrob. cukiernicz. i wypiek ciast	4	12
3	Fabryki pierników		10
4	Masarnie	5	15
5	Fabryki konserw		9
6	Gorzelnie		6
7	Rektyfikacje		15
8	Fab yki wódek i likierów		8
9	„ drożdży		25
10	Miodosytnie		10
11	Browary		7
12	Octownie		10
13	Zakłady wód sztucznych		15
14	Krochmalnie		10
15	Olejarnie z własnego siemienia		7
15a	„ z cudzego „		7
16	Młyny wodne przy wymiale własnego zboża		8
17	„ „ „ „ cudzego „		20
18	„ parowe „ „ własnego „		3
19	„ „ „ „ cudzego „		5
20	Kopalnie nafty i gazów ziemnych		15
21	Rafinerje nafty		20
22	Elektrownie		25
23	Cegielnie		11
24	Betonarnie		9
24a	Cementownie		10
25	Zakłady wapienne		9
26	„ szewskie		10
27	Huty szklane		10
28	Fabryka obuwia mechanicznego		6
29	Pracownia cholewek		10
30	Garbarnie		8
31	Zakłady krawieckie		12
32	„ kuśnierskie		12—15
33	Pracownie bielizny		12
34	Wytwórnie szelek		12
35	Pracownie czapek i kapeluszy		10
36	Pracownie gorsetów		15

L. p.	Rodzaj przedsiębiorstwa	Procent średniej dochodowości ustalony przez Izbę Skarbową hurt	detal
37	Pracownie kapeluszy damskich		20
38	„ piór i kwiatów sztucznych		20
39	Fabryki trykotarzy		12
40	Szarpiarnie		12
41	Przędzalnie		12
42	Tkalnie		10
43	Wykończalnie		10
44	Farbiarnie		15
45	Pralnie		10
46	Magle bieliźniane		20
46	„ tekstylne		30
47	Wyrób szat liturgicznych		10
48	Zakłady wyrobów powroźniczych		12
49a	„ bednarskie i kołodziejskie		12
50	— — — — — — — — — —		
51	Zakłady instalacyjne		15
52	Malarstwo pokojowe		10
53	Tartaki przecierające własne drzewo		8
54	„ „ obce „		12
55	Zakłady wyrobów chemicznych		10
56	Wyroby mydła i świec		8
57	Pracownie wyrobów rymarskich		12
58	„ galanterji skórzanej		12
59	Ciesielstwo		12
60	Zakłady kowalskie i ślusarskie a) kowalskie		7
	b) ślusarskie		10
61	Zakłady szklarskie		10
62	„ blacharskie budowlane		10
63	„ „ galanteryjne		8
64	Warsztaty mechaniczne i automobilowe		12
65	Zakłady fryzjerskie		15
66	Zakłady stolarskie meblowe		12
67	„ „ budowlane		7
68	Wyręby leśne		15
69	Drukarnie		6—11
70	Przemysł dorożkarski		
70a	dorożki konne		8
70b	dorożki samochodowe		10
71	Zakłady introligatorskie		10
72	„ wyrobów ceramicznych		10
73	Wytwórnie win owocowych		13
74	Zakłady fotograficzne		12
75	Wywoływanie zdjęć fotrgraficznych		35
76	Budowa karoserji		12
77	Wyroby z włosia i szczeciny		12
78	Ogrodnictwo		15
	D. Osobiste zajęcia przemysłowe:		
1	Ekspedytorzy (nieutrzymujący oddzielnych biur i pomocników, lecz trudniący się osobiście cleniem i poleceniem osób trzecich		60
2	Maklerzy giełdowi		60
3	Pośrednicy handlowi i biurem		40
3a	„ „ bez biura		45

Wydawca Za Krak. Stow. Kupców: Samuel Schechter. Redaktor odpow. N. Józef Haller

Drukarnia Józefa Fischera, Kraków Grodzka 62. Telefon 104-12.